

हि० सं० ४

तुककुटं नैचिकं शिरः । विषाणं कूणिका शृङ्गं सास्त्रातुगलकम्बलः ॥ ३३० ॥
 गौसौरभेयीमाहेयीमहासुरभिरर्जुनी । उस्त्राघ्राणेहिणी शृङ्गिण्यनङ्गा
 ह्यनडुह्युषा ॥ ३३१ ॥ तंपानिलिंपिकातंबासातुर्वैरनेकधा । प्रष्टौही
 गर्भिणीबंध्यावशावेहदृषोपगा ॥ ३३२ ॥ अवतोकास्त्रवद्गर्भावृषाक्रा
 नातुसंधिनी । प्रौढवत्सावच्छयिणीधेनुस्तुनवस्तुतिका ॥ ३३३ ॥ प
 रेकुर्वजस्तुतिस्स्याद्दृष्टिस्तुतस्तुतिका । प्रजनेकाल्योपसर्ग्य सुखदे
 ह्यातुसुवता ॥ ३३४ ॥ दुःखदेह्यातुकरटाबहुदुग्धातुवंजुला । द्रोणदु
 ग्धाद्रोणदुग्धापोनोघ्रीपीवरस्तनी ॥ ३३५ ॥ पीतदुग्धातुधेनुष्यासंस्थितादु
 ग्धबन्धकैः । त्रैचिकीतूत्तमागेषुपलिक्रीवालगर्भिणी ॥ ३३६ ॥ समांस
 मीनानुसयाप्रतिवर्षप्रजायते । स्यादचंडीतुस्तुकरावत्सकामातुवत्तुला
 ॥ ३३७ ॥ चतुस्त्रैहायणीद्येकहायन्येकादिवर्षिका । आपीनमूधो
 गोविदुतुगोमयंभूमिलेपनं ॥ ३३८ ॥ तत्रशुष्केतुगोग्रंथिः करीषश्चुग
 णेअपि । गवांसर्वगव्यंब्रजेगोकुलंगोधनंधनं ॥ ३३९ ॥ प्रजनेस्यादु
 पसरः कीलः पुष्पलकः शिवः । बन्धनंदानसन्धानं पशुरज्जुस्तुदामनी
 ॥ ३४० ॥ अजस्याच्छुगलश्चागश्चुगोवस्तुस्तमः पशुः । अजातु
 च्छुगिकामंजासर्वभक्षालस्तनी ॥ ३४१ ॥ युवायोवर्कुरेडवैतुमेघोर्णायु
 ऊडेरणाः । उरभेमैठकोवृष्टिरेडकोरेमशोऊडुः ॥ ३४२ ॥ संपलः
 शृङ्गिणेभेडेमेषीतुक्रुररीरुजा । जालकिन्यविलावेण्यथेडिक्कः शिशुवा